

CZEGŐ ZOLTÁN

CELLAÉNEK

Óvatol a gondolat Araszol akár testben a kór
 Ami odakinn meredek volt és **casus belli**
 ide vezetett Künn nem maradt más semmi
 csak árnya mindannak amit a mellkas ide rekkentett

Kézügybe kerül rendre-szerre és eszközzé válik
 itt hat lap között doboznyi saját világban
 mindaz ami ott túl eszme volt szó
 villanó absztraháció idea Néha úgy tűnt megvalósítható

Amott néha ámítottad magad azzal hogy figyelnek
 Most egyetlen cenzorod a rács
 Ha kellett menekítetted rongy élted
 hogy KELL tovább Hát itt a harács

Milliméterenként LÁT AZ UJJAD Kitapogatja
 membránként e papíron a nem létező betűt
 és ahogy szabadesésben süvített AMOTT a szó
 most a reflex igazgatja kátránysötétben a ceruzát

Ez az a hely ahol a legjobban vigyázzák
 a lélegzetet a megölő szerszámot Végre vigyáznak rád
 Nem vernek nem bántanak írhat sz ha kedved tartja
 Nincs gondod csókra imára Ők gondolják ruhád

Csak egy milliméter és megszületik a betű
 És a motorikus reflex szüli rendre-szerre a másikat
 Nem fertőz sem a cella sem a setét
 csak a meddő cselekvés Magány mely mindent átítat